

може да ся вягчи, нѣ истина е и то че това не може ся постигнѣ набрьзѣ. Който иска да врьви изъ сигуренъ пѣтъ, той нека си избере ерѣдній.

И люлѣние-то е на дѣте-то като едно мрьданіе. Възъ люлки-ты и бешицы-ты много е писано и выкано, нѣ отъ всичко ся види, че които выкатъ възъ люлѣние-то прѣкаляватъ го като го сякатъ безмѣрно пакостливо. Люлѣние-то не е друго, а само люшкане отъ една странѣ камъ другѣ. Ако ся люлѣе кротко и излегка, то не врьди; ако ли ся люшка дѣте-то брьзо и буйно чтото да подскача люлка-та нагорѣ, то естествено е че ще ся поврѣди дѣте-то, зачтото съ такъво лудо люшканіе всичко наоколо дѣте-то ся врьти и то стане врьтоглаво, шемедно, па оттука може го сполѣтъ зло. Оттова всяка майка разбира, каква трѣбува да е люлка-та и какъ бива да ся люлѣе каквото да ся не поврѣди дѣте-то. А не туришь ли го никакъ въ люлкѣ, то и то ще е добрѣ, па ако щешъ и еще по́добрѣ. Божемъ опытъ е доказалъ това очевидно. Ако не повивашъ дѣте-то, а го оставяшь ди шява и да мрьда както му е воля, па отпослѣ му дадешъ волю да лази по одѣра та да ся поувори, то и безъ люлкѣ тогава засна-ще сладко.

По нѣкои мѣста много ся испытвали и за това: по колко ли бы трѣбувало да спи дѣте, каквото да не отѣиѣ ужъ отъ много снаніе? Нѣ и въ това не могохъ да ся сговорять на единъ умъ; за това тука найдобрѣ е да ся глѣда естество-то па на него да ся остави всичко. Новородено-то прѣспи, както го вече казахъ толкова си пѣти, близу цѣлѣ пръвѣ-тѣ седмицѣ отъ живота си.